

פרק ל"א פסוק מ"ד עד פרק ל"ד ותצא דינה.

ביאורי מילים

<u>המילה</u>	<u>ביאורה</u>
ומכל האמת	ההבטחות (שהבטחת ואימתת את זה)
כי במקלי	רק מקל היה לי
אם על בנים	נשים עם ילדיהן.
מן הבא בידו	ממה שיש ברשותו
עזים	נקבות
תישים	זכרים
רחלים	כבשים נקבות
אילים	כבשים זכרים
ובניהם	גם שלושים
עירים	חמורים
עדר עדר לבדו	מכל מין עשה עדר נפרד.
עברו לפני	תלכו אתם לפני
למי אתה	למי אתה שייך
למי אלה לפניך	למי שלוחה המתנה הזאת.
לעבדך ליעקב	אני שייך
מנחה הוא שלוחה	לכן אני הולך להביא את זה מתנה.
לאדני לעשיו	לו אני מביא את זה.
גם את כל ההלכים	כל אלו שהולכים עם העדרים (ביחד היה חמש אחד לכל מין)
אכפרה פניו	אני יסיר את כעסו מפניו.
אולי ישא פני	אולי יקבל את פני (יסלח לי)
על פניו	כדי שיראה אם הולכים כסדר.
בלילה הוא	בלילה ההוא
ויעבר	כדי לבדוק אם אפשר לעבור.

<u>המילה</u>	<u>ביאורה</u>
והיה לעד	וה' יהיה לעד.
לאחיו פסוק מ"ו	לבניו
לקטו	אספו
אשר אמר	כל אחד
יצף	יראה
כי נסתר	כי נהיה מוסתרים אחד מהשני ע"י שנהיה רחוקים.
אם תענה וכו'	שלא תענה וכו'.
אין איש עמנו	שרואה רק ה' העד.
יריתי	הקמתי.
אם אני ואם אתה	אשר אני אשר אתה.
לרעה	לעשות רעה
אלהי אביהם	אלהי תרח שהשתחוה לאלילים.
ויזבח זבח	הוא שחט שחיטה (בהמה)
מחנים	שנים אחד מלאכי חו"ל והשני מלאכי א"י שבאו ללותו לא"י.
ואחר	והתעכבתי (והתאחרתי)
ואשלחה לאדוני	ואני שולח להגיד לאדני שאני בא.
ויצר לו	ונהיה לו צר (כמו אחד שהוא אובד עצות).
ויחץ	והוא חלק
והכהו	ויהרגו
לפליטה	להצלה (שאם עשיו ילחם יכלו להמלט).
האמר אלי	שאמר אלי
קטנתי	נעשיתי קטן מזכויות.
מכל החסדים	שעשיתי לי

<u>המילה</u>	<u>ביאורה</u>
ותרצני	ועוד דבר שתקח את זה ממנו בגלל שנתפייסת וסלחת לי.
ברכתי	מתנתי
יש לי כל	כל מה שאני צריך.
לנגדך	למולך לצידך כדי לעזור לך (ביחד איתך).
והצאן והבקר עלות	הצאן והבקר שהם קטנות.
עלי	עלי לדאוג להם למחסורם
ודפקום יום אחד	ואם ימהרו אותם ויריצו אותם יום אחד (ידחקו אותם).
אתנהלה	אני ינהל את עצמי
לאטי	לאט.
לרגל המלאכה	בגלל המלאכה (לפי כח של רגלי הצאן שזה מלאכתו)
אציגה נא	אני יעמיד (ישאיר).
למה זה	למה אני צריך את הטובה הזו.
אמצא חן וכו'	אני רוצה למצוא חן בלי שתעשה לי את זה.
שלם	בגופו, במומונו, בתורותו,
ויחן את פני העיר	הוא חנה לפני העיר
ויקן	והוא קנה
קשיטה	מטבע שרק שמו
ויקרא לו	למזבח.

<u>המילה</u>	<u>ביאורה</u>
מעבר	מקום בנהר שאפשר לעבור שמה.
ויאבק איש	נלחם אתו איש (וכשנלחמים נהיה אבק).
ותקע	נתקעה וזזה ממקומה.
כף ירך	עצם של הירך שהבשר שעליו הוא כמו כף.
כי אם ברכתני	תודה לי על הברכות שיצחק אבי בירך אותי
כי שרית עם אלקים	כי נהיית חשוב על מלאך של ה'
ועם אנשים	לבן ועשיו
ותוכל	ונצחת אותם
ותנצל נפשי	אפני שרצה להזיק לי נפשי נצלה.
ויזרח לו	זרחה בשבילו כדי לרפאותו.
גיד הנשה	הגיד שזזה שנמצא עיני כף הירך.
על לאה וכו'	כל אחד על ילדיו.
אחרונים	אחורי שתי השפחות וכו'.
מי אלה לך	מה אלה לך נשים או שפחות
חנן	נתן (מתנת חנינם).
מי לך כל המחנה וכו'	למה לך לשלוח כל המחנה הזו והמתנה.
יהי לך אשר לך	שיהיה לך מה ששיך לך.
כי על כן	אשר לכן תקח את זה.
כראת פני אלקים	כמו שראיתי פני המלאך (אתה וחשב אצלי כמו שראיתי פני המלאך)

שאלות לחזרה וחיזוק

- א. מה הם העדות שיזכיר שעשו ברית?
 ת. המצבה,, הגל.
- ב. מי הוא העד?
 ת. ה'.
- ג. איך קראו למקום שעשו את הגל?
 ת. לבן קראו יגר שהדותא יעקב קראו גלעד.
- ד. למה חלק יעקב את העם לשני מחנות?
 ת. כדי שאם יבוא וכו' והיה המחנה הנשאר לפליטה.
- ה. מה הוא החסדים הגדולים שנעשו ליעקב?
 ת. כי במקלי וכו' ועתה הייתי לשני מחנות.
- ו. למה שלח יעקב מתנה ואח"כ נפגש?
 ת. כי אמר אכפרה פניו במנחה וכו'.
- ז. מדוע יקראו שמו ישראל?
 ת. כי שרית עם אלוקים, ומדוע שמו מצפה? יצף ה' וכו'.
- ח. למה לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה?
 ת. כי נגע בכף ירך יעקב וכו'.
- ט. באר הסדר שנגשו לעשיו, יעקב ונשיו?
 ת. יעקב השתחוה ז' פעמים עד גשתו, שתי השפחות וילדיהם לאה וילדיה יוסף ורחל.
- י. כמה דברים עשה עשיו כשראה את יעקב?
 ת. 1. וירץ. 2. ויחבקהו. 3. ויפל על צוארו. 4. וינשק לו. 5. ובכה.
- יא. מה יש שהצאן והבקר הם עלות?
 ת. ודפקום יום אחד ומתו.
- יב. מדוע קראו סכות?
 ת. כיון שלמקנהו עשה סכות, איפוא יעקב חנה? לפני עיר שכס.
- יג. מה ישאלך עשיו ומה תאמר לו?
 ת. ישאלך 1. למי אתה. 2. אנה תלך. 3. למי אלה לפניך. תענה לו 1. לעבדך ליעקב. 2. לשלוח מתנה. 3. לאדני לעשיו.

באר המילים ;

יגר שהדותא = גל עד בארמית. יצף = יראה. יריתי = הקמת. ואחר = והתעכבתי.
 לפליטה = להצלה. עירים = חמורים. הנשה = שזזה. ויחץ = וחילק. חטן = נתן. ויקן = וקנה. ויחן = וחנה. כי שרית = כי נהיית חשוב.